

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 42. Concilia in Catalonia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Sæcul. XIII.
A. C. 1246.

§. XLII.

Concilia in Catalonia.

Marca Hisp.
p. 532.

Eodem anno 1246 Petrus Albalatus Archiepiscopus Tarraconensis duodecim celebravit concilia. Illi, quod primo Maji habebat, intererant sex Episcopi, Pontius Dertofanus, R. Ilerdensis, Petrus Barcinonensis, Arnoldus Valentinus, Rodericus Cæsaraugustanus, & Berengarius Gerundensis. Iteratum ibi est anathema in illos, qui bona vel homines Ecclesiasticos per vim caperent; statutumque, ut Saraceni captivi, qui baptismum peterent, apud Rectorem Ecclesiæ, ad quam venissent, aliquot dies agerent, ut specimen caperetur, utrum voluntas eorum sincera esset ac seria, vel an solum e ferivitate eximi cuperent. Aliquot dies ad hoc experimentum oppido pauciorant.

Mariana
lib. 13. c. 6.
Gomas lib.
14. p. 511.

Alterum concilium Ilerdam convocatum est ad reconciliandum Jacobum Aragoniæ Regem anathemate percussam hanc ob causam. In juventute sua commercium cum illustri foemina (Theresa Vidaura vocabatur) habuerat; quæ dein cum Regina Violanta seu Yolanda conjunctum videns, in Romana curia accusavit tanquam nuptias secum faciendas pollicitum. Sed quia clam sponderat,

rat, Theresia id probando impar, repulsam tulit. Igitur ad Berengarium Episcopum Gerundensem, quem rei veritatem edoctum sciebat, confugiens, impetravit; ut hac de materia ad Papam Innocentium quartum secreto scriberet. Tum coepit spargi rumor, Theresiæ conjugium denuo examinari. Quo comperto Rex Papam non potuisse rem cognoscere nisi ex Berengario censuit, cui eam sacro in tribunali confessus esset. Ira proinde percitus, Episcopo accersito & in conclave suum introducto linguam refecari iussit, atque Gerundam eum remisit.

Verum a Papa se proscriptum, Regnumque suum interdicto affectum audiens, agnoscere suum peccatum coepit; minuere tamen cogitans, Papæ scripsit: *Episcopus, postquam apud me gratia permultum valuerat, contra me machinam commolitus, etiam confessionem meam prodidit.*

Peto itaque absolutionem a censuris, & ut Episcopus e Regno meo exeat. Papa respondit: *Non debebas leviter credere crimen tam difficile probatu, quale est sacræ confessionis arcanum detegere: atque si Episcopus te offendisset etiam, nequiquam tibi licebat vindictam ab eo sumere: sed oportebat iustitiam postulare ab illo, qui ejus Dominus est ac Judex. Necdum ergo pœnitentiæ spiritum in te videntes, absolutionem, quam postulas, impertiri nondum possumus:*

sed

Sæcul. XIII.
A. C. 1246.

III. ep. cur. 2
ap. Rayn.

n. 44.

Sæcul. XIII. *sed mittimus ad te Fratrem Desiderium,*
A. C. 1246. *qui nobis a confessionibus est, ut tui sceleris*
atrocitatem tibi ob oculos ponat, & sa-
lutare consilium suggerat. Dabat 26 Junii.

Cum Rex Andream Albalatum Episcopum Valentinum cum litteris plenam submissionem declarantibus Lugdunum misisset, Papa ad eum legavit Episcopum Camerinensem, qui una cum Fratre Desiderio negotium conficeret. Hunc in finem Ilerdæ concilium habebatur, cui aderant Archiepiscopus Tarraconensis, ac Episcopi Cæsaraugustanus, Orgienis, Oscensis, ac Helenensis cum quibusdam Abbatibus ac Proceribus. Ibi Rex in magna populi frequentia confessus crimen suum, sinceram ejus poenitentiam secundum formulam a Legatis præscriptam significavit, asseruitque, se Nummis placandi causa velle coenobium Bonifacianum in Dertosano monte a se constructi coeptum perficere, ac monachis Cisterciensibus cum ducentarum argenti selibrarum proventibus annuis tribuere; etiam hospitem domum, quam prope Valentiam erigere coepisset, absolvere, sexcentarumque selibrarum redditibus instruere; demum in Gerundensi Ecclesia Cathedrali facellum condere, atque fructibus annuis donare. His conditionibus Papa per litteras 22 Septembris scriptas Regem absolvendi copiam Legatis fecit;

fecit; quod llerdæ 19 Octobris solenni-
ter executioni datum.

Sæcul. XIII.
A.C. 1246.

§. XLIII.

Gienna Mauris erepta.

Ab anno priore Ferdinandus Castellæ
Rex Maurorum victor Giennam An-
dalusiæ urbem media etiam hyeme ob-
sidebat, pluvias & frigus ferens. Rex
Granatensis, cum Giennæ succurrere ne-
quiret, profectus ad Ferdinandum, se
submit, & in obedientiæ signum ejus
manum osculatus, obsessam urbem tan-
quam fidei suæ pignus eidem tradidit me-
dio Aprili an. 1246. Ferdinandus omni
cum Clero illam instructo ordine ingres-
sus, delubrum majus adiit, curavitque in
Ecclesiam sub patrocinio SS. Virginis
consecrari per Guterium Episcopum Cor-
dubensem, qui ex consensu Papæ copiis
quibusdam hoc in bello præfuerat. Ec-
clesia hæc Cathedralis Giennæ fuit;
nam Rex novum ibi erexit Episcopatum,
cui urbes, arcesque ac terras sufficien-
tes subdidit. Primus Episcopus Petrus
nomine introductus est an. 1249, post-
quam novam sedem Papa Innocentius IV.
approbaverat.

Chron. ap.
Boll. 30.
Maj. to. 18.
p. 338.

Ec. III. ep. 419.
ap. Rayn.
1246. n. 48.

§. XLIV.